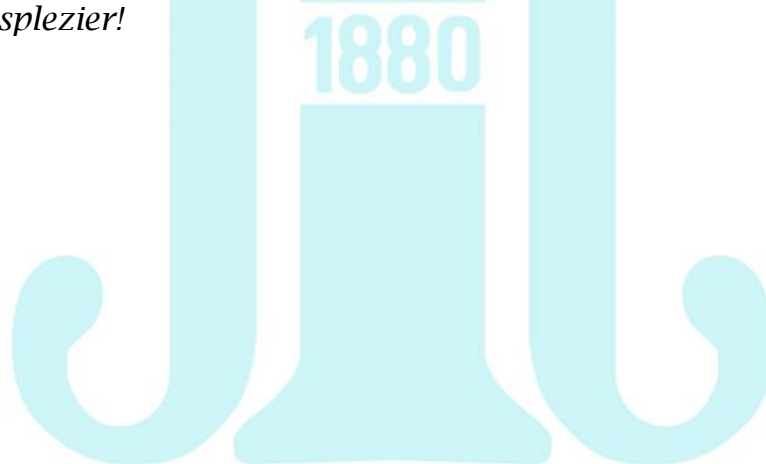

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

CRÈME BRÛLÉE

blijspel in twee bedrijven

door

Dirk Schokkaert

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2007
Nr.2945

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *CREME BRULEE* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK SCHOKKAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/220/20
ISBN 978-90-385-09853

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Schokkaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

IRMA :

RIK, haar man :

SUZAN :

BERT, haar man :

MARIA :

PAUL, haar man :

VANESSA :

JACKY, haar broer :

DECOR

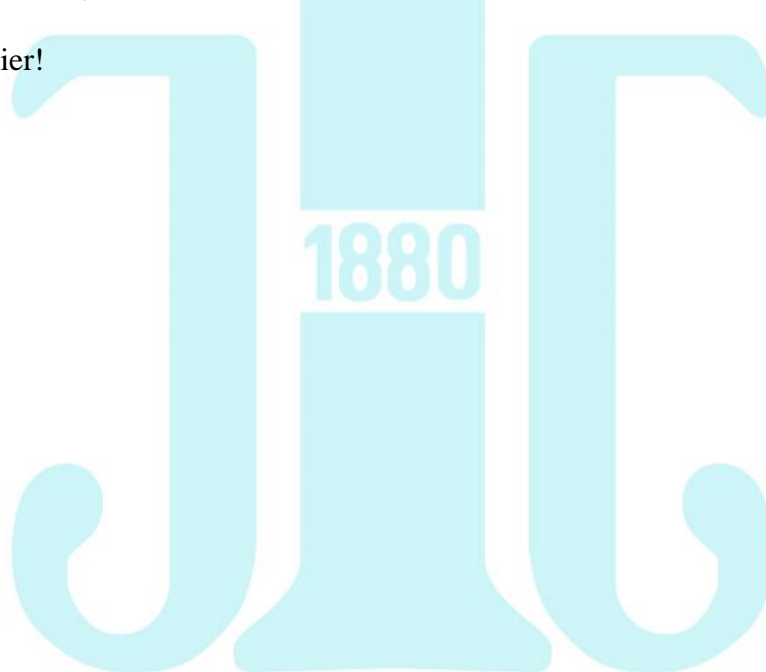
Door middel van losse zetstukken worden een drietal locaties opgeroepen.

1. Het terras van de petanqueclub
Een tafeltje, wat stoelen en wat groenvoorziening volstaan.
2. Het terras van het huis van Jacky.
Ook hier volstaan enkele stoelen en een tafel.
3. De bar waar Vanessa “werkt”.
Vermits het podium zich in de coulissen bevindt, volstaan hier enkele barkrukken/stoelen en een tafeltje.

KORTE INHOUD

Drie echtparen van gemiddelde leeftijd hebben een gezamenlijke “passie”, namelijk. petanque. Ze beoefenen de sport echter niet gemengd, je kan immers geen geluk hebben in de liefde én in het spel. Alle partijen genieten dus van hun hobby, na het spel wisselen de dames een woordje over de plaatselijke gebeurtenissen. De echtgenoten hebben meer oog voor het vrouwelijke schoon en houden het bij hun fantasieën. Wanneer Vanessa opduikt, een “babe” van boven de Moerdijk, dreigen de fantasieën van de mannen in praktijk te worden omgezet. Dit leidt natuurlijk tot grote onvrede bij de dames... tot Jacky op de proppen komt en zijn charmes bovenhaalt. De drie echtparen hebben er een nieuwe gezamenlijke hobby bij, een spel met iets méér risico's. Genoeg gegevens om een avond vol te lachen, met volkse dialogen én een portie waarheid, want het vlees is soms zwak...

Veel plezier!

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 : Het terras

(de drie mannen zitten samen gezellig op het terrasje van de plaatselijke petanqueclub. Paul stoft zijn petanqueballen af)

RIK : Daar zie ik altijd naar uit sé, naar deze momenten in de week. Dat is nu niets op zijn eigen hé en toch maakt dat petanquen van mij een andere mens! En je moet daar niet te veel bij nadenken.

BERT : Precies of guij doet dat anders.

RIK : Wat?

BERT : Ha, nadenken!

RIK : Op uw gemak hé gij. Het is dankzij mij dat ge uw hobby gevonden hebt. Ge beweegt wel niet echt veel maar het is toch dat.

BERT : Het is alleen spijtig dat we de vrouwen er moeten bijnemen hé.

RIK : Och, ze hebben toch andere uren, het was dit of thuisblijven. Wat ik spijtig vind, is dat hier zo weinig jong volk komt.

BERT : Holala, wat krijgen we nu, het oud zot komt boven zeker? Dat is niet goed voor uw tikker zulle, ge sukkelt nu al met een hoge bloeddruk.

RIK : Ja maar niet altijd op de juiste plaatsen! Nee jong, ze gaan me hier niet meer zot maken maar het zou toch plezierig zijn zo eens af en toe een stukske jong vlees te zien in plaats van ne taaie biefstuk. Pas op, ik heb ons Irma altijd graag gezien hoor, ik zou ze destijds kunnen opeten hebben en nu heb ik soms spijt dat ik dat niet gedaan heb!

BERT : Ja. ik kan u wel volgen hoor Rik, bij tennis staat er veel meer merchandise op het plein, zo van dat schoon jong plantgoed.

PAUL : Met van die korte rokskes en spannende polokes.

RIK : Daar, spuit elf geeft ook water! Die outfit is héél belangrijk, trouwens bij petanque is dat ook zo. Ge moet losjes kunnen spelen: geen te spannend

ondergoed, alles moet kunnen bewegen. Ons Irma heeft special ondergoed gekocht.

PAUL : Voor haar?

RIK : Voor mij, slimmeke! Voor ons Irma moet alles spannen, ik daarentegen moet meer vrijheid hebben. Zeg, gij blijft wrijven aan die ballen, zeker?!

PAUL : Ik moet zeggen dat ze goed in de hand liggen.

(Bert en Rik proesten het uit)

RIK: Ja jongen, ge hebt het goed zitten. Dat is al de derde set ballen die ge gekocht hebt en het seizoen is nog maar juist begonnen.

PAUL : Goed materiaal is belangrijk.

BERT : En dat vorige setje? Waren die ballen niet goed? Ge hebt er nog zo mee opgeschept.

PAUL : Ja, ge hebt gelijk, maar daar was iets mee. Ze weken af naar rechts.

RIK : Toch niet uiterst rechts?

PAUL : Zeveraar! Nee, een fout in de gieting, denk ik.

BERT : Of een fout aan 't manneke?

PAUL : Neenee, ge hebt het vandaag toch gezien? Neenee, ik ben zeker. Het zit in die ballen, deze zijn "handmade", met de hand gemaakt.

RIK : *(proest het uit)* U kunnen ze ook van alles wijsmaken hé, "handmade"! Gij denkt dat ze die ballen rollen als frikadellen zeker?

PAUL : Maar 't staat er op, zie dan zelf!

RIK : Jaja, 't is goed, we zullen morgen wel zien hoe dat ge het er vanaf brengt. Misschien hebt ge vandaag gewoon geluk gehad.

PAUL : We zullen zien.

(Vanessa komt langs, ze is heel uitdagend gekleed en opgemaakt)

VANESSA : Prettige middag samen; lekker weertje vandaag. De heren lekker gezellig op het terrasje, heerlijk is dat! Doei!!

(Bert, Paul en Rik gapen haar aan als in trance)

SAMEN : Doei!!

PAUL : Ja wadde...

BERT : *(op z'n Hollands)* Nou, zeg dat wel! Daar hebt ge uw jong vlees!!

RIK : Ge zult nog gelijk hebben Bert, dat zal zeker goed in de hand liggen.

PAUL : Ach mannekens, we hebben thuis ons gerief. Mij maken ze niet meer zot, zulle.

RIK : Nee?

PAUL : Nee! Allé, toch niet echt...

BERT : Zo eens kijken dat kan geen kwaad hé, mannen.

RIK : Ja maar heu... het vlees is zwak hé, mannekens.

PAUL : Bij u misschien? Bij mij is daar nog niks zwak aan zulle. Het is niet al goud wat blinkt. Wie weet wat voor een sergeant dat ze is.

BERT : De eerste indruk is dikwijls recht in de roos, goed weten!

RIK : Dan hebt ge u met uw Suzan ferm mispakt.

BERT : Hela, zie wat ge zegt hé, vriend. Ik kan van ons Suzan niks verkeerds zeggen... als ze er bij is...

(lachen hartelijk)

RIK : Weet gij wat, ons Irma is met de jaren jaloenser geworden. Ik weet het, ik mag gezien worden maar ze moet niet ongerust zijn. Precies of ik ga me daar nog mee bezig houden! ... Neenee, ons Irma mag gerust zijn, ik zal geen ongelukken doen. Ik heb genoeg met één blok aan mijn been. *(lacht)*

BERT : Soms denk ik toch hoe dat het zou zijn met zoiets jongs zulle, allé jong. Ik bedoel, jonger... zoals dat madammeke van daarjuist.

RIK : Och jong, dat zou kunnen tegenvallen, buiten wat krijsen is dat niks!

BERT + PAUL : Nee?

RIK : Nee! Ik bedoel, ik denk van niet... van horen zeggen, hé.

BERT : ... hoort men veel liegen! *(slurpen hun drankje uit)* Nog eens 't zelfde? *(staat recht, gaat nieuwe drankjes halen)*

RIK : Als dat moet.

PAUL : Tegen uw goesting moet ge zoiets niet drinken hé, Rik.

RIK : (*zucht*) Nee, ik weet het maar heu... ge weet dat ons Irma niet graag heeft dat ik een Duvel drink. (*doet teken dat het te veel kost*) Een Ice-tea is ook 33 cl en het kost maar de helft.

PAUL : Potverdomme. Weet ge, ik zal voor u een Duvel bestellen, daar kan ze niets tegen hebben.

RIK : Jongen, als het geld kost is het altijd iets bij haar. Ik zal straks mijn schade wel inhalen als ze weg is. Thee kunt ge thuis ook drinken, zegt ze. Zo'n zakje en wat heet water kost geen geld.

PAUL : Och jong, het is overal iets hé. Ons Marina die snurkt en ze heeft een gat in haar hand.

RIK : (*lacht*) Omgekeerd zou erger zijn. Ik denk dat Bert het best getroffen heeft met zijn Suzan, zo'n braaf meisje!

(ze proesten het uit)

BERT : (*komt terug met drie Ice-tea's*) Mannekens, zet jullie schrap, K3 is op komst.

PAUL : (*kijkt op zijn horloge*) Nu al? Ze zijn maar juist bezig!

RIK : Er zal te veel wind zijn zeker? Als ons Irmake niet kan winnen, is het altijd dat.

BERT : Of ze kan u zo lang niet missen!

RIK : Ja, dat hebt ge als ge wat sex-appeal hebt en wat macho zijt hé.

(de drie dames komen samen op terwijl ze tegen elkaar op proberen te praten)

BERT : Ik denk dat ze er zijn!

MARINA : Moet ge nu eens wat weten? Daar komt ons daar zo'n blonde stoot van het plein jagen!

IRMA : Allé, jagen... ze wou eigenlijk meespelen, zei ze op zijn Hollands. Dat leek haar een "leuk" idee om eens kennis te maken.

SUZAN : (*flauw*) Ik heb haar mijn ballen geleend Ze had er geen.

BERT : Nee, het zal nog niet zijn. (*lacht*)

MARINA : Die ziet ge volgens mij niet meer terug.

SUZANNE : Ze leek me heel vriendelijk. Ze vond mijn tenuetoe “hartstikke leuk”.

(lacht dwaas)

IRMA : Over kleur en smaak kunt ge niet redetwisten hé, enfin...

(de drie dames zetten zich erbij)

Eigenlijk lukte het niet zo goed vandaag... *(proeft van Rik zijn Ice-tea)* Pffft...

waar dat gij uw geld aan geeft...

RIK : Weet ge wat, ik zal het in 't vervolg zelf meebrengen.

IRMA : Dat is nog eens een goed gedacht, zie.

SUZAN : Ik zou iets willen drinken; ik sta droog.

PAUL : Dat kan zeer doen hé, meisje.

MARINA : Zot, een serieus woord staat ook niet in uw vocabulaire hé.

BERT : Maar kindje, wij zijn allemaal te serieus!

MARINA : Voor mij een waterke, Suzan, met prikkels, dan kan ik eens doordrinken.

(Suzan gaat drank halen)

IRMA : Dat vind ik nu verloren geld zie, water. Dat geven ze aan de koeien.

PAUL : Awel dan... *(lacht)*

MARINA : Gij moet gaan oppassen hé, vriendje, ge hebt de laatste tijd te veel noten op uw zang!

RIK : Ik denk dat de dames een beetje onder stress staan. Onder spanning, bedoel ik.

PAUL : Verkeerd ondergoed gekocht misschien?

(Marina kijkt hem vernietigend aan)

IRMA : Ge zou voor minder. We zijn van de petanquebaan geduwd. Wat denkt die wel? Omdat ze jong en blond en Hollandse is, wil dat nog niet zeggen dat wij moeten wijken, hé!

BERT : Maar ge hebt het toch maar gedaan...

IRMA : Tja, er moet iemand de slimste zijn zeker. Dat is duidelijk een mens zonder

opvoeding.

RIK : Juist! Géén opvoeding, maar wél iets anders!

IRMA : Hoe? Iets anders? Ge kent ze?

RIK : Kennen is een groot woord, maar we hebben ze volgens uw beschrijving toch al eens gezien en wij vonden dat niet slecht hé, mannen?

PAUL : Ik heb al met slechter kaarten gespeeld. (*kijkt naar Marina*) Héél vroeger, voor dat ik u kende hé, Marina.

IRMA : Dat had ik kunnen denken, dat zo iemand jullie type was. Mannen!! Die hun verstand zit in hun broek, die volgen alleen maar hun...!!

SUZAN : (*terug op met drank*) Instinct!

IRMA : Hé?!

SUZAN : Instinct! Dat jagen zit nu eenmaal in hun bloed. We kunnen hen dat niet kwalijk nemen, vind ik.

IRMA : Spreek voor uw eigen hé, zeg!

BERT : Allé Suzanneke, ik wist niet dat gij daar zo over dacht.

SUZAN : (*neemt glas en giet het water over zijn kruis*) Maar we kunnen het wel wat afremmen!

BERT : Suzan, gij zijt zot zeker?! Wat krijgt gij nu?!

IRMA : Het kost nog geen geld genoeg, dat ge het dan nog moet weggooien. Maar in dit geval had ik het ook gedaan, zie.

RIK : Als ge het mij vraagt, komt er hier wat jaloezie naar boven.

MARINA : Jaloezie? Och hoor eens, ik denk niet dat jullie te klagen hebben hé, allé, die van mij toch niet. Hij is op zijn knieën aan 't smeken geweest om te kunnen trouwen met mij.

PAUL : Ze vergeet er wel bij te zeggen dat haar moeder met een revolver achter mijn rug stond.

MARINA : Gij zat te bleten gelijk een klein kind in de kerk.

PAUL : Dat was van de wierook. En van de gedachte aan wat mij allemaal nog te wachten stond...

SUZAN : Als jullie je kunnen verbeteren, dan moet ge dat maar doen hé. Bij mij is het: eens weg, voor altijd weg. Ik pak geen voddenventen meer binnen.

BERT : Zeg, dat gaat wel zeker! Eens even naast het potje plassen, kan toch geen kwaad

zeker! (*lacht*) Jullie zullen ook al wel eens scheve gedachten hebben zeker?

SUZAN : Als ge gaat zitten en met uw twee voeten op de grond blijft, dan kunt ge niet naast het potje plassen.

MARINA : Als het alleen maar bij gedachten blijft, dan kan het mij niet schelen. Maar ik verwittig u hé, ventje... één misstap en ge kunt werk gaan zoeken als castraatzanger!

IRMA : Groot gelijk, Marina! Dat geldt ook voor u hé, Rikske. Als ik daar iets moet van horen of weten, dan klopt ik daar persoonlijk een sifon in!

RIK : Is het bijna goed, ja? Wie loopt hier nu van stapel? Ik zou iets willen drinken zie. Iets anders dan die thee daar. Heel mijn mond plakt dicht.

IRMA : Juist goed, dan kunt ge geen onnozelheid vertellen.

RIK : Héhéhé! Ik ga nu een Duvel drinken, goed weten.

IRMA : Jaja, smijt ze maar buiten. Het moest nog eens oorlog worden!

(Vanessa komt op om de petanqueballen te brengen)

VANESSA: Hallo! Ik dacht wel dat jullie samen hoorden. Ziezo, hier zijn de ballen, jullie zijn hartstikke bedankt.

IRMA : Dat zal wel!

VANESSA : (*ziet Ice-tea*) Och, is dat nu Ice-tea? (*drinkt glas leeg*) Dat smaakt als je helemaal in het zweet staat. Stoort het als ik er even bij kom zitten?

DAMES : (*in koor*) Liever niet!

HEREN : (*in koor*) Helemaal niet!

IRMA : Ge zult nog een stoel moeten nemen.

VANESSA : Dat hoeft helemaal niet. Ik zet me wel even op schoot bij één van de heren, best lekker.

(De mannen zetten zich al uitnodigend, terwijl de vrouwen met open mond het schouwspel overzien)

(naar Rik toe) Jij lijkt me een sterke man. (*zet zich op zijn schoot*)

IRMA : (*venijnig*) Dat is maar te hopen...!

MARINA : Zeer zeker!

VANESSA : En jullie zijn....?

MARINA : ... niet geneigd ons zo bloot te geven! Maar ja, bij die Hollanders zit dat ingebakken hé.

VANESSA : Ach jullie hebben het al gehoord dat ik uit Nederland kom?

SUZAN : Ja, zo hier en daar horen we dat je niet van hier bent.

RIK : En ik heb grote dorst! Bert, gaat gij eens. Ik kan hier niet weg hé, jong.

IRMA : En ge wilt ook niet zeker!

BERT : *(staat recht)* Drie Duvels en voor Vanessake... *(herneemt zich)* heu Vanessa...?

VANESSA : Een tonic graag. Daar zit kinine in, dat is opwekkend.

RIK : Ik denk niet dat jij dat nodig hebt hé, Vanessa.

VANESSA : Nee *(lacht)* en jij ook niet, merk ik.

IRMA : Zou je toch niet beter een stoel nemen?

RIK : Bah nee, waarvoor?

VANESSA : Voor ik aan 't werk ga, is een tonic drinken een vast ritueel.

PAUL : Ha, je moet nog gaan werken? De late shift zeker?

VANESSA : Zo zou je het kunnen noemen ja. *(lacht)* En neem de nachtshift er ook maar bij.

PAUL : *(verwonderd)* De... de nachtshift?

IRMA : *(zucht naar de andere dames toe)* Ik dacht al dat het zoiets zou zijn!

PAUL : *(dwaas)* In de horeca?

IRMA : Goed zulle Paul. Ge begint het te snappen, dat is het juiste woord: hoerica!

VANESSA : Ho maar! Niet zo giftig! Ik dans alleen maar in een nachtclub én geef massages.

BERT : *(komt terug met de drank)* Ik heb wat gemist zeker?

RIK : Neenee Bert jong. Vanessa is een kinesiste die alleen met de nacht werkt en dansen is haar hobby. Zeg, als 't niet méér is! En waar is dat juist Vanessake, dat gij werkt?

(Irma kijkt hem streng aan en giet tonic over zijn broek)

(springt recht) Zeg, gij vangt zeker?